

Bruxelles, den 17. maj 2018
(OR. en, de, pl)

Interinstitutionel sag:
2015/0272 (COD)

8500/1/18
REV 1 ADD 1

CODEC 666
ENV 265
COMPET 261
MI 305
AGRI 201
IND 114
CONSOM 123
ENT 82

I/A-PUNKTSNOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanters Komité/Rådet
Vedr.:	Udkast til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer, 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer og 2012/19/EU om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (førstebehandling) - Vedtagelse af den lovgivningsmæssige retsakt - Erklæringer

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN OM **EN POLITIKRAMME FOR DEN CIRKULÆRE ØKONOMI**

Kommissionen er fast besluttet på at sikre fuld gennemførelse af EU's handlingsplan for den cirkulære økonomi¹. For at følge fremskridtene hen mod den cirkulære økonomi har Kommissionen vedtaget en overvågningsramme², der er baseret på de eksisterende resultattavler for hhv. ressourceeffektivitet og råstoffer. Kommissionen gør også opmærksom på sit igangværende arbejde med en fodaftryksindikator for produkter og organisationer.

¹ COM(2015) 614 final.

² COM(2018) 29 final.

De foranstaltninger, der træffes inden for rammerne af EU's handlingsplan for den cirkulære økonomi, bidrager også til opfyldelsen af Unionens målsætninger for bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion i forbindelse med mål nr. 12 for bæredygtig udvikling. Det gør sig for eksempel gældende for strategien for plast³ og forslaget om den lovbestemte garanti for forbrugsvarer, som er blevet ændret for nylig⁴.

Med hensyn til overensstemmelsen mellem Unionens lovrammer har Kommissionen også for nylig vedtaget en meddelelse med løsningsmuligheder vedrørende samspillet mellem kemikalie-, produkt- og affaldslovgivningen⁵. I 2018 agter Kommissionen også at undersøge løsningsmodeller og indsatsmuligheder for at nå frem til en mere sammenhængende rammepolitik for de forskellige arbejdsområder inden for EU's produktpolitik med disse arbejdsområders respektive bidrag til den cirkulære økonomi for øje. Samspillet mellem lovgivning og erhvervslivets samarbejde om brug af biprodukter og forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af affald vil også blive taget i betragtning i forbindelse med disse initiativer og opfølgning på dem.

For så vidt angår miljøvenligt design bekræfter Kommissionen, jf. arbejdsplanen for miljøvenligt design for 2016-2019⁶, sit stærke engagement i at sikre, at miljøvenligt design yder et mere markant bidrag til den cirkulære økonomi, f.eks. ved på en mere systematisk måde at løse problemer med materialeeffektivitet såsom holdbarhed og genanvendelighed.

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN OM **INITIATIVER VEDRØRENDE DEN KOLLABORATIVE ØKONOMI**

I tråd med handlingsplanen for den cirkulære økonomi⁷ har Kommissionen iværksat en række initiativer vedrørende den kollaborative økonomi. Som bebudet i sin meddelelse om en europæisk dagsorden for den kollaborative økonomi⁸ i juni 2016 vil Kommissionen fortsætte med at overvåge den økonomiske og reguleringsmæssige udvikling i den kollaborative økonomi med henblik på at tilskynde til udvikling af nye og innovative forretningsmodeller, samtidig med at der sikres passende forbrugerbeskyttelse og social beskyttelse.

³ COM(2018) 28 final.
⁴ COM(2017) 637 final.
⁵ COM(2018) 32 final.
⁶ COM(2016) 773 final.
⁷ COM(2015) 614 final.
⁸ COM(2016) 356 final.

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN OM MIKROPLAST

I forbindelse med den europæiske strategi for plast i den cirkulære økonomi⁹, som blev vedtaget for nylig, har Kommissionen forelagt en integreret tilgang til løsningen af problemerne med mikroplast, herunder mikroperler. Den har fokus på forebyggende tiltag og har til formål at mindske udledningen af mikroplast fra alle de vigtigste kilder – uanset om der er tale om produkter med bevidst tilsat mikroplast (f.eks. personlige plejeprodukter og maling), eller kilden er produktion eller brug af andre produkter (f.eks. oxo-plast, dæk, plastgranulat og tekstiler).

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN OM REVISIONEN AF FORORDNINGEN OM OVERFØRSEL AF AFFALD OG MATERIALER, SOM ER OPHØRT MED AT VÆRE AFFALD

I forbindelse med den planlagte revision af forordning (EU) nr. 1013/2006 om overførsel af affald, der skal foretages inden udgangen af 2020, vil Kommissionen overveje muligheden for at træffe yderligere foranstaltninger vedrørende overførsel af materialer, som er ophørt med at være affald, i de tilfælde, hvor der på EU-plan ikke er fastlagt kriterier for affaldsfasens ophør i henhold til artikel 6, stk. 2, i affaldsrammedirektivet.

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN OM FORANSTALTNINGER TIL AT SIKRE BEHANDLING AF AFFALD FØR DEPONERING

Medlemsstaterne skal i henhold til artikel 6, litra a), i direktiv 1999/31/EF om deponering af affald træffe foranstaltninger til at sikre, at kun affald, der har været underkastet behandling, deponeres på deponeringsanlæg, og samtidig sørge for, at sådanne foranstaltninger ikke hindrer opfyldelsen af målene i direktiv 2008/98/EF om affald (affaldsrammedirektivet) som revideret, navnlig for så vidt angår affaldshierarkiet, den særskilte indsamling af affald og målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, der er fastsat i dette direktiv.

⁹ COM(2018) 28 final.

På grundlag af den meningsudveksling, der fandt sted den 30. juni 2017 på mødet i ekspertgruppen for rammeaffaldsdirektivet, og i lyset af EU-Domstolens dom i sag C-323/13 vil Kommissionen i de kommende måneder intensivere sin dialog med medlemsstaterne om de politiske foranstaltninger, der skal træffes på dette område.

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN OM PROCEDUREN FOR VEDTAGELSE AF GENNEMFØRELSESRETSAKTER

Kommissionen understreger, at det er i strid med både ordlyden og ånden i forordning (EU) nr. 182/2011 (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13) systematisk at gøre brug af artikel 5, stk. 4, andet afsnit, litra b). Anvendes denne bestemmelse, skal det ske ud fra et specifikt behov for at fravige den principielle regel om, at Kommissionen *kan* vedtage et udkast til en gennemførelsesretsakt, hvis der ikke afgives en udtalelse. Eftersom der er tale om en fravigelse af den generelle regel i artikel 5, stk. 4, kan anvendelsen af andet afsnit, litra b), ikke anses for blot at være en "skønsbeføjelse" for lovgiver, men skal fortolkes restriktivt og derfor begrundes.

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN OM ADGANG TIL DATA OG RAPPORTERINGSFORPLIGTELSE

Kommissionen understreger, at det med henblik på at overvåge fremskridtet hen imod opnåelse af de nye mål for kommunalt affald og emballageaffald og i betragtning af de relevante revisionsklausuler, navnlig for at fastsætte mål for forebyggelse af fødevareaffald og for genanvendelse af olieaffald, er vigtigt, at medlovgiverne når til en fælles forståelse af, at medlemsstaterne sikrer, at rapporteringen af data i medfør af direktiverne 2008/98/EF om affald, 94/62/EF om emballage og emballageaffald og 1999/31/EF om deponering af affald som ændrede vil dække året 2020.

ERKLÆRING FRA POLEN

Hyppigheden af indberetninger fra medlemsstaterne

Polen noterer med beklagelse oplysningerne vedrørende den øgede hyppighed af indberetninger fra medlemsstaterne.

Udkastene til direktiver øger hyppigheden af indberetninger fra medlemsstaterne fra hvert andet år til hvert år, hvilket aldrig er godkendt i mandatet. De foreslåede løsninger udgør en betydelig administrativ byrde for medlemsstaterne. Polen støttede mandatet i maj 2017, forudsat at det tog højde for Polens anmodning vedrørende indberetningshyppighed.

ERKLÆRING FRA GRÆKENLAND

Grækenland støtter det overordnede kompromis, der blev nået under forhandlingerne om "affaldspakken", idet det anerkender den omhyggelige indsats, det krævede at nå til enighed, samt pakkens betydning inden for strategien for den cirkulære økonomi.

Dog er der i løbet af forhandlingerne blevet medtaget et antal vigtige bestemmelser, der ikke er sammenhængende ud fra et retligt synspunkt, eller som ikke bygger på en egentlig konsekvensanalyse, særlig:

artikel 9, stk. 1, niende led, og artikel 9, stk. 1a, om grænsefladen mellem REACH og affald samt manglen på henvisning til artikel 10, stk. 2 og 3 i vandrammedirektivet i:

artikel 11, stk. 1, om selektiv nedrivning,

artikel 18, stk. 3, om blandet farligt affald,

artikel 20 om særskilt indsamling af farligt affald fra husholdninger og

artikel 22, stk. 1, om bioaffald.

Det er vores opfattelse, at gennemførelsen af de nævnte bestemmelser sandsynligvis vil vise sig i praksis at være så stor en udfordring for virksomheder, den offentlige forvaltning og borgerne, at den endda vil virke imod hensigten, hvad angår det overordnede mål om at fremme den cirkulære økonomi på en bæredygtig måde.

Desuden er vi af den holdning, at det fulde finansielle ansvar skal bæres af ordningerne for udvidet producentansvar, og vi bemærker, at målet på 10 % for deponering af kommunalt affald senest i 2035/2040 ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til de forskellige sociale forhold eller befolkningstætheden og de særlige forhold i medlemsstaterne og uvægerligt fører til øget forbrænding, hvilket er et utilfredsstillende resultat.

Endvidere opfordrer vi Kommissionen til på en systematisk og sammenhængende måde at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for små fjerntliggende øer, som led i gennemførelsesforanstaltningerne i pakken og navnlig i det reviderede direktiv om deponering af affald samt i artikel 10, stk. 1, til artikel 10, stk. 3, og ovenstående bestemmelser i tilknytning hertil.

ERKLÆRING FRA FINLAND

Finland støtter målene og målsætningerne samt det samlede kompromis om "affaldspakken", som baner vejen for øget genanvendelse og en mere cirkulær økonomi.

Finland gentager dog sin bekymring over den manglende sammenhæng mellem de overordnede genanvendelsesmål for emballageaffald med hensyn til dens materialespecifikke mål (artikel 6, stk. 1, litra f) og h), i direktivet om emballage og emballageaffald).

Mere præcist mener Finland, at reduktionen i materialespecifikke mål ikke i tilstrækkelig grad var afspejlet i de samlede genanvendelsesmål. I forhold til Kommissionens forslag blev genanvendelsesmålet for træemballageaffald f.eks. reduceret med 35 procentpoint (fra 60 % til 25 %) i 2025 og med 45 procentpoint (fra 75 % til 30 %) i 2030. Alligevel forblev det samlede mål for 2025 det samme (65 %) som i Kommissionens forslag, og målet for 2030 blev reduceret med kun 5 procentpoint (fra 75 % til 70 %).

Finland finder også, at de overordnede genanvendelsesmål for emballageaffald ikke i tilstrækkelig grad tager højde for den kendsgerning, at medlemsstaternes evne til at nå målene i høj grad beror på andelen af visser former for emballagemateriale, der anvendes. I denne forbindelse er den endelige aftale særlig ugunstig for de medlemsstater, hvor anvendelsen af træemballagemateriale er udbredt, og hvor andelen af træemballageaffald af det samlede emballageaffald er betydelig.

For disse medlemsstater kan de samlede genanvendelsesmål kun opnås i praksis, hvis genanvendelsesandelen for træemballageaffald kan forhøjes til niveauer, der ligger klart over de materialespecifikke mål. Selv yderst effektiv genanvendelse af andre emballageaffaldsmaterialer (dvs. langt højere end deres materialespecifikke genanvendelsesmål) ville ikke kunne kompensere for en lavere genanvendelsesandels store effekt på træemballageaffald. Dette er selvmodsigende, eftersom genanvendelsesmålene for træemballageaffald bevidst blev fastsat på et lavere niveau på grund af det begrænsede genanvendelsespotentialer.

Finland beklager derfor, idet det endnu en gang understreger sit engagement i og sin støtte til affaldspakkens mål og målsætninger, at medlemsstaterne for så vidt angår de bindende overordnede genanvendelsesmål for emballageaffald behandles forskelligt i forhold til andelen af visse former for emballagematerialer, der anvendes i forhold til den samlede mængde emballagematerialer.

ERKLÆRINGER FRA TYSKLAND

Særskilt indsamling

1. Artikel 10, stk. 2, i det nuværende affaldsrammedirektiv fastsætter, at affald, hvis nyttiggørelseskravet i henhold til artikel 10, stk. 1 skal opfyldes, skal indsamles særskilt, "hvis det er teknisk, miljømæssigt og økonomisk muligt". Ændringen af artikel 10, stk. 2, som der blev opnået enighed om i forbindelse med trilogien, har fjernet denne betingelse og i artikel 10, stk. 3, erstattet den med en særlig undtagelsesbestemmelse, i henhold til hvilken medlemsstaterne kan tillade undtagelser fra kravet om særskilt indsamling på visse betingelser. Denne ændring af artikel 10 i affaldsrammedirektivet påvirker ikke alene de direkte forpligtelser, der påhviler producenter og indehavere, men også medlemsstaternes forpligtelse til at sikre særskilt indsamling af visse former for affald, opnå genanvendelseskvoter (artikel 11 i affaldsrammedirektivet) og gennemføre særskilt indsamling af bioaffald (artikel 22 i affaldsrammedirektivet).

Tyskland støtter affaldsdirektivets mål om at opnå en bæredygtig cirkulær økonomi både på EU-niveau og nationalt niveau. Alle berørte parter bør tage del i indsatsen for at opnå en cirkulær økonomi, hvorfor den cirkulære økonomi kræver et solidt retsgrundlag. Uanset affaldsrammedirektivets undtagelsesbestemmelse i artikel 10, stk. 3, påpeger Tyskland dog, at både traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og tysk forfatningsret fastsætter, at juridisk bindende forpligtelser, herunder navnlig forpligtelser til særskilt indsamling, kun kan pålægges affaldsproducenter og -indehavere, hvis de er forholdsmæssige, dvs. passende, nødvendige og hensigtsmæssige med henblik på at forbedre genanvendelsen.

2. Det samme gælder det nye forbud mod forbrænding af særskilt indsamlet affald i henhold til artikel 10, stk. 3a (nyt), i affaldsrammedirektivet og forbuddet mod deponering af sådant affald i henhold til det nye litra f) i artikel 5 i direktivet om deponering af affald. Disse forbud kan kun indføres over for affaldsproducenterne og -indehaverne, hvis de er forholdsmæssige. Endvidere kræver artikel 13 i affaldsrammedirektivet, at håndteringen af sådant affald foregår, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at miljøet skades.

Forpligtelsen til at indgive oplysninger til ECHA om artikler (artikel 9, stk. 2, niende led, og artikel 9, stk. 1a, i affaldsrammedirektivet)

Den bestemmelse, der blev indsat i niende led i artikel 9, stk. 1, og i artikel 9, stk. 1a, i den afsluttende fase afilogforhandlingerne, og som fastsætter, at artikler, der indeholder meget problematiske stoffer i REACH-forordningens forstand, skal registreres i en database hos Det Europæiske Kemikalieagentur ECHA, rejser en række vidtrækkende spørgsmål, som skal afklares, før medlemsstaterne kan udarbejde regler, der er i overensstemmelse med bestemmelsen. For eksempel er der behov for en præcisering af, hvordan de pågældende artikler kan identificeres, så de kan registreres i en central database i en let tilgængelig form. Derudover er det nødvendigt at udarbejde fælles bestemmelser om, hvordan problemet med flere indsendelser af data for én og samme artikel, der må forventes i stort tal som resultat af udvidelsen af forpligtelserne til alle leverandører i forsyningskæden, håndteres.

Tyskland beklager, at denne bestemmelse, der vil kræve en betydelig indsats af alle parter, blev medtaget i udkastet uden den nødvendige forberedelse i henseende til indholdet og uden den konsekvensvurdering, der kræves i en så vanskelig sag. Tyskland kan kun tilslutte sig det overordnede kompromis, som der blev opnået enighed om under trilogproceduren. Tyskland anmoder Kommissionen om, i samråd med ECHA som det organ, der er ansvarligt for at føre databasen, at angive præcist, hvilke oplysninger der er nødvendige for at sætte ECHA og medlemsstaterne i stand til at gennemføre bestemmelsen på en passende måde, samtidig med at byrden herved reduceres til det absolut nødvendige. Skulle Kommissionen være af den opfattelse, at dette kræver yderligere ændringer af EU-retten, anmoder Tyskland Kommissionen om at forelægge de relevante udkast til bestemmelser herom.
